

Богдан МЕЛЬНИЧУК
Галина ШУЛИМ

ПРИГОДИ ГНОМИКА ЧАРЛІ

Казка

Дипломант конкурсу «Коронація слова»

Ілюстрації
Володимира Якубовського

Тернопіль
Богдан

УДК 82-34
ББК 84-4
М 47

Мельничук Б., Шулим Г.

М 47 Пригоди гномика Чарлі : казка / Б. Мельничук, Г. Шулим. —
Тернопіль : Навчальна книга — Богдан, 2013. — 60 с.
ISBN 978-966-10-2888-2

УДК 82-34
ББК 84-4

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

Літературно-художнє видання

МЕЛЬНИЧУК Богдан

ШУЛИМ Галина

ПРИГОДИ ГНОМИКА ЧАРЛІ

КАЗКА

Головний редактор *Богдан Будний*

Редактор *Ганна Осадко*

Художник *Володимир Якубовський*

Верстка *Галини Кузів*

Технічний редактор *Оксана Чучук*

Підписано до друку 30.11.2013. Формат 84x90/16. Папір офсетний.
Гарнітура JournalC. Умовн. друк. арк. 5,25. Умовн. фарбо-відб. 21.

Видавництво «Навчальна книга – Богдан»

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК №4221 від 07.12.2011 р.

Навчальна книга – Богдан, просп. С. Бандери, 34а, м. Тернопіль, 46002
Навчальна книга – Богдан, а/с 529, м. Тернопіль, 46008

тел./факс (0352) 52-06-07; 52-05-48; 52-19-66
office@bohndan-books.com
www.bohdan-books.com

© Мельничук Б., Шулим Г., 2013
© Якубовський В., ілюстрації, 2013
© Навчальна книга — Богдан, 2013

ISBN 978-966-10-2888-2

ЧАРЛІ ТА ЙОГО ДРУЗИ

На галявині великого лісу, що його називали чомусь Лісом казкового дива, жив собі маленький гномик Чарлі. У нього було багато друзів. Це і ведмедик Ноа, і білочка Сінді, і зайчик Едді, і їжачок Ріно, і лисичка Елізабет. Усі вони любили Чарлі за доброту, щирість та вміння радіти й дарувати радість іншим. Усім їм гномик допоміг у скрутний для них час. Ведмедику Ноа Чарлі вилікував ушкоджену лапу. Білочці Сінді підсобив донести в дупло горішки та шишечки, зайчика Едді заховав у своєму крихітному будиночку від грози, їжачку Ріно допоміг відбудувати зруйновану нірку. А лисичку Елізабет звільнив із капкана, в який вона потрапила через необережність. Чарлі любив лісових мешканців, а всі вони любили і поважали маленького гномика...

Сьогодні радісний і святковий день у житті Чарлі, особливий день — день його народження.

Заздалегідь готуючись до свята, він із нетерпінням чекав у гості своїх щирих та вірних друзів. Першим до маленької чепурненької хатинки Чарлі прийшов ведмедик Ноа. Побачивши друга у віконце, усміхнений Чарлі вийшов назустріч, кажучи:

— Добридень, великий Ноа. Радий тебе бачити.

— Добрий день, дорогий Чарлі! — відповів ведмедик, подаючи праву лапу, а ліву ховаючи за спиною.

— А що в тебе там? — запитав, сміючись, гномик.

— Щиро вітаю тебе, Чарлі, з твоїм днем народження! — врочисто мовив Ноа і повільно витягнув з-за спиною ліву лапу, в якій тримав горщик. — А ось і подарунок. Прийми від мене духмяний квітковий мед.

У ЧАРІВНІЙ ГЕНОМІЇ

Через мить гномик опинився на чудовій квітучій галявині.
— Ти хто і що робиш тут, на моїй галявині? — почув він голос за спиною...

Чарлі обернувся. Навпроти нього стояла... дівчинка-гномка.

— Я Чарлі, — відповів просто. — Перепрошую, а ти хто?

— Мене звати Одді. А це — моя галявина... Зрозумів?

— Зрозумів, дівчинко... — здивовано проказав Чарлі, й уточнив: — Майже зрозумів...

— Кожного дня я приходжу сюди, на мою галявину, щоби зібрати золоті та срібні крапельки, які утворюються з роси...

— Навіщо? — запитав Чарлі. — Навіщо вони тобі?

— Щоби принести їх у дар нашому королю. Так чинять усі мешканці країни Геномії. Тож якщо ти вже опинився тут, то бери відерце і допомагай мені, — вдавано суворо наказала Одді.

— Я з радістю допоможу тобі, Одді... Хоча, правду кажучи, не розумію, навіщо росі перетворюватися на срібло та золото, а вашому королю збирати ці дорогоцінності, — похитав головою Чарлі.

— Тихо... Не говори нічого такого... Якщо королю донесуть твої слова, він страшенно розгнівається і посадить тебе у холодну й темну в'язницю... Ось послухай мою пісеньку:

*Усе, що ми маєм, належить йому,
Ми слуги довічні, у рабстві щасливі,
Бо служим найкращому ми королю,
Хто скаже інакше — відразу загине.*

*Ми мусим терпіти на нашій землі,
Така наша доля — всміхатись крізь сльози...
Що гномики можуть зробити малі?
Тому на душі в нас і влітку морози.*

Слухаючи сумну пісню Одді, Чарлі вражено запитав:

— Хто ж править у вашій країні?

— О, це найвеличніший, наймогутніший і найдобріший карлик Клемент!

“Дивно все це... — розчаровано думав Чарлі. — Мріяв потрапити у чудесну країну, а можу опинитись у рабстві якогось карлика... Треба повертатися додому, поки ще не пізно...”

Його роздуми перервало запитання Одді:

— А звідки ж ти до нас прибув, якщо нічого не знаєш про нашу країну, про її закони та звичаї?

— Я, мила Одді, прилетів здалеку... Моя домівка — Ліс казкового дива... У мене там багато щирих, добрих друзів... Було багато... Правда, недавно

Слухаючи пісню, що розлетілася усім Лісом казкового дива, троль Вінс, важко зітхнувши, проказав:

— Зло в душі своїй плекав і тому самотнім став. Чарлі й Одді друзів мають і усім допомагають. Їх завжди радо зустрічають, щиро люблять, поважають, а мене ніхто не знає і на мене не зважає... Що я є, а що нема — непотрібний зовсім я... Злом не можу більше жити, хочу світ цей полюбити і добро навчусь робити, з усіма буду дружити. Зло у серці загашу, а добро я запалю... Хай воно ясніше сяє і теплом всіх зігріває...

Раптом усміхнувшись, троль несподівано проспівав:

*Всі пам'ятаймо, як святу молитву,
І в молоді, і в зрілїї літа,
Що лиш добро спроможне нас зцілити,
Що світ врятує тільки доброта!*

Йому відповіла лісова луна, що звучала ще довго-довго... А може, звучить і досі.

ЗМІСТ

Чарлі та його друзі.....	3
Несподівана гостя.....	12
Одужання Золотистої Зорени.....	16
Що накоїла буря.....	20
У чарівній Геномії.....	30
Пригоди у підземеллі.....	36
Зустріч із добрим чарівником і страшним драконом.....	42
Радісна перемога. Повернення у Ліс казкового дива.....	50
Велика святкова гостина.....	56